

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Társadalmi, megyei és községi érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Tompa Mihály-utca 10. sz.

Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés; továbbá előfizetések, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalás.

Telefon-szám: 52.

Telefon-szám: 52.

Felelős szerkesztő:

GÁL ISTVÁN.

Kiadó laptulajdonos:

ID. RÁBELY MIKLÓS.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 10 korona. Félévre . . . 5 korona.

Vármegyei körjegyzőknek, tanítóknak és községi előljáróságoknak egész évre 8 korona.

Egyes szám ára: 20 fillér.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor térfogata 20 fillér.

Nyilttér sora 50 fillér.

A szerkesztőség kéziratot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni sziveskedjenek.

A kiadóhivatal hirdetést és nyilttéri közleményt csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.

Könyvet a harctérre.

Minél tovább tart a háboru, annál sürűbben hallható a harctéren lévő katonák kérő szava, hogy küldjünk nekik olvasni valót a lövészárókba. A könyv a legjobb eszköz arra, hogy összeköttetést teremtsen a messzi idegenben táborozó katonák és szülőföldje között. A katonai parancsnokságok ismételt megállapították, hogy az olvasás teltűnően jó hatással van a magyar csapatok szellemére, mert a pozitív harc egyhangúsága közepett is megvédi őket a fásultságtól és fokozza lelki erejüket.

Mivel a csapatok eddig csak szórványosan és rendszertelenül tudtak magyar könyvekhez jutni, az országos Hadsegélyző Bizottság és a Vörös kereszt egylet közös mozgalmat indítanak oly célból, hogy az ellenség előtt álló magyar katonákat rendszeresen ellássák olvasmányokkal.

Tisztelettel kérjük a vidéki magyar sajtót és a művelt olvasó közönséget, amely a háboru folyamán már annyi megkapó jelét adta nagyszerű áldozatkészségének, hogy támogasson minket hazafias, emberbaráti és kulturális szempontból egyesült fontos vállalkozásunkban. A közös nagy cél érdekében szükség van erre az újabb áldozatra is.

Mindenkinek vannak otthon könyvei, füzetei és képes újságjai, amelyek régóta érintetlenül és haszon nélkül hevernek a polczokon és amelyek valódi kincsnek lesznek, ha a harctéren lévő katonák kezébe kerülnek.

Tisztelettel és hazafias bizalommal kérjük Magyarországot nemes érzésű hőgye t és lelkes tanuló ifjait, hogy gyűjtés össze otthon és ismerőseik körében az ilyen nyomtatványokat és ajánlják fel a harcoló katonáknak.

A nagylelkű adományokat a Szeretel-
adomány osztály Budapest, V., Lipót-körut

1. szám veszi át és továbbítja az ellenség előtt álló csapatoknak. A kir. posta díjmentesen szállítja a küldeményeket, ha a csomagra ráírjuk, hogy „Szereteladomány a harctéren lévő katonáknak, portómentes.”

Amit erre a célra áldozunk, azt Magyarország fegyverben álló ifjúságá-

nak adjuk, a nemzet virágának, amely esodálatos áldozatkész-séggel védi meg hazáját és mindannyiunk életét és vagyonyát.

Az Országos Hadsegélyző Bizottság és a Magyar Szent Korona Országainak Vöröskereszt Egylete megbízásából:

Herczeg Ferenc.

A gömöri hivatalok és a háború.

II. Az alispán hivatala.

A második tekintetünk essék a vármegye első tisztviselőjének: Lukács Géza, alispánnak hivatalos helyiségébe, amely a vármegyeháza ballfrontján helyezkedik el.

Nem nézzük ez alkalommal az egész alispáni hivatal hatalmas szervezetének háborus munkáját és ténykedését, az jövő számunkban kerül sorra.

Most arról az erős gyakorlati érzékek, tudást és rátermettséget kívánó munkáról akarunk röviden beszámolni, amely az alispán hivatalos szobájában, a háboru nehéz hónapjai alatt lefolyik s amelynek eredményei világában az alispán alakja élénk tűnik. Az izléssel, elegáns egyszerűséggel berendezett alispáni dolgozószoba, amelynek két íróasztalán mesteri rend és pedantéria beszél az emberük egyéniségéről s amelynek falán meleg világítású és hangulatu képek barátságos tónust adnak szerte — a háboru alatt fokozottabb mértékben lett központja a vármegyei közigazgatás erősen lüktető életének.

Az alispáni állás a sok tekintetben új problémák és új teendők elé állított közigazgatás élén sok felelősséget és még több intéző képességet kíván viselőjétől s Lukács Gézában — úgy is, mint a háborus vármegye alispánjában — tökéletes megtestesülést talált.

Lukács Géza a munka létráján, a tudás szárnyaival s az egyéni kvalitások erején emelkedett a vármegye illusztris helyére s az utolsó időkben — sajnos — gyakrabban jelentkező betegsége daczára erős kézzel és egyéniség-

nek erejével tudja irányítani minden tekintetben a megye életének menetét.

Hivatalos helyisége azonban nemcsak központja a gömöri közigazgatásnak, ahol a hivatalos posta, a távbeszélő szálaín s a központi tisztviselők referádái nyomán összefutnak a vármegye minden ügyei, hanem gyakran stációja sok panaszos embernek és asszonyoknak, akiknek sorsa és élete belekerült a közigazgatás vágányai közé.

Az alispáni állás a háboru alatt sem lett aktákat feldolgozó tisztviselő főnökké, hanem ma is egy reprezentacionális tisztség, amelynek hivatása az irányítás s éles szemmel való felügyelet a vármegye községei és városai élete fölött. Mindazonáltal, ha magunk elé tesszük azokat a tartalmas és gyakorlati szempontból igen becses jelentéseket, amelyeket a vármegye alispánja havonként a vármegye közigazgatási bizottsága elé s negyedévenként a vármegye közönsége elé terjeszteni szokott, Lukács Géza ugyis mint a hivatalos élet stílusának első mestere áll előttünk.

A háboru ezer új nüanszokat állított be a vármegyei közigazgatás levegőjébe, a háborus rendeletek hatalmas kötetei nyomán óriási horizontja nyílik meg az új tennivalóknak s ezen új keretek közé a régi munka tapasztalataival és tekintélyével fiatalos hajlékonysággal tudott beleilleszkedni a vármegye alispánja s az ő fejének intéző gondolatai nyomán a közigazgatás egész menete.

A háboru nem teremtett új Lukács Gézát, de öregbitette a réginek pozícióját, tekintélyét,

A „Gömörmegyei Takarékpénztár és Hitelbank Részvénytársaság” Rimaszombatban elfogad: takarékbetéteket a legmagasabb kamatozás mellett.
A „Magyar Általános Hitelbank” érdekkörébe tartozván, díjmentesen közvetít hadifoglyok részére pénzküldeményeket.

egyéniségének súlyát és színvonalát! — Hogy Lukács Géza páratlan tisztviselő, annak tanujelét adta évtizedekre nyúló megyei szolgálata alatt, hogy ideális hivatalfőnök, azt beigazolta a ránszakadt háboru zavaros érája.

Nem réme a tisztviselőinek és alkalmazotainak, nem áll pont nyolcokor órával a kezében a Tompa térre néző ablakánál s nem hajszolja az akták czirkulusait — mégis rend, pontosság és — amennyire emberileg lehető — gyorsaság uralkodik abban a hatalmas fehér épületben, amelynek kapuhomlokzatán két nagybajuszu császár-hajdu van köbe faragva a vármegye czimere mellett s amely épületnek hivatalos szobái felett ott lebeg az ő személyének és egyéniségének lelke és tekintélye.

Hogy a vármegyei közigazgatás igen erősen megcsappant tisztviselői létszám mellett is oly mintaszertű rendben működik, mint ma, az kétségteljes érdeme a tisztviselői karnak, amely nem ösmer lehetetlenségeket, amely erejének minden megfeszítésével küzd az itthoni front élén, de sokszorosan érdeme annak az őszülő fejnek, amelynek gondolatai és munkája szerint dolgozik a sok fiatal kéz s amely hamuszürkén is hozzátud fiatalodni a nagy idők fiatal eszméinek és törekvéseinek levegőjéhez...

A háboru az alispán kettős hivatalos szobájában folyó munkát megsokszorozta, de egy egész ember energiájával találkozva kontrasztot egy pillanatra sem okozott.

A mozgósítást elrendelő távirattól kezdve, a lisztért hadakozó táviratok tömkelegéig, a segélyért panaszkodó asszonynépség türelmetlen járásáig sok hosszú hónap telt el, sok emberi energia lankadt össze, sok élő szív lett hidegen halott, de a göméri vármegyeháza bal első emeletének négy ablaka mögött egy pillanatra sem vészelt el az az őenergia, amelyet talán a faj érlelt meg ily hatalmassá, talán az idők munkája edzett meg ily vértezetté, talán a tehetség tüze tartott meg ily érintetlen épségben.

Ki tudná ezt eldönteni?!... Gömörnek az a fő, hogy épségben meg van és rajta van a bélyege az ő irásán épen úgy, mint a göméri közigazgatás legapróbb embereinek munkáján.

TÁRCZA.

Gömöriek

Dr. Berend Miklós, harcztéri naplójában.

A könyvesboltok tarka czimfedelekekkel teli kirakatába egy könyv került e héten, amelynek czimlapját vörös levegőjű kép díszíti, mely fekete fenyők s egy szuronyos népfőlkelő árnyék-szerű alakját önti körül.

Dr. Berend Miklós hadi önkéntes honvéd törzsorvos harcztéri naplója ez a könyv, amely a magyar honvédség, de főképe az 5. honvéd huszárezred háborus történetéből tartalmaz értékes és sok tekintetben reánk nézve is érdekes adatokat.

A száraz tények naplóyszerű leírásából hatalmas eposz nő az olvasó ember szeme elé — eposz a magyar honvéd s az ötös honvédhuszár glóriás dicsőségéről, amelybe egy-egy szállal belefűződik a rögs Gömör egyik-másik fia is.

Ezeket kapjuk ki a vastag könyvből s ide írjuk:

A háboru elején a déli harcztérre küldték dr. Berendet s hosszabb ideig volt Zimonyban. Az 1914. év október hó 20-iki naplójában a háborus Zimony kávéházi életéről ír s itt botlik bele a szemünk az első göméri névbe:

„Van itt valóságos igazi kávéház is. Itt találkoznak a tisztek és itt van Hámos bátyánk ő méltósága, a fő-fő magyar komitációs, aki miután a háboru elrontotta az idej őszi vadászatát, 2 Mannlicher karabéllyal, egy jó prizmas távcsővel, meg egy gyönyörű csibukkal minden éjjel a lövőárookban passziózik.“

Városi közgyűlés.

Rimaszombat r. t. város képviselőtestülete e hó 4 én (szerdán) Dr. Kovács László polgármester elnökle alatt rendkívüli közgyűlést tartott.

A közgyűlés összehívását az tette szükségessé, hogy a belügyminiszter a katonai beszállások ismert kártalanítási ügyében Gömör-Kishontvármegye törvényhatósági bizottsága által hozott határozata ellen a város polgármestere által beadott felelkezéshez a közgyűlés jóváhagyását kívánta.

Tárgysorozat előtt Dr. Kovács László polgármester fájdalommal jelenti be a közgyűlésnek, hogy Hizsnyan József, városi adótiszt, ki mindjárt a háboru kezdetekor, mint tartalékos zászlós vonult hadba, a harcztéren szerzett súlyos betegségében f. hó 3 án hősi halált halt. Meleg hangon emlékezik meg Hizsnyan Józsefről, ki első áldozata a háborunak a városi tisztviselők közül s indítványára a közgyűlés elhatározta, hogy emlékét jegyzőkönyvében megörökíti, temetésén testületileg vesz részt s koporsójára koszorút helyez.

A tárgysorozat pontjainak tárgyalása során a közgyűlés magáévátette a katonai beszállások ügyében a polgármester által beadott felelkezést.

A katonai sirok fenntartása és gondozása ügyében a kassai katonai parancsnokságnak az alispánhoz intézett átirata értelmében a közgyűlés kimondotta, hogy a háboruban sebesülés vagy betegség következtében hősi halált halt katonák részére a város közönsége ingyen sírhelyet ad s a katonai sirok fenntartását és gondozását hazafias kötelességének tartja és egyszerűs mindenkorra magára vállalja. A háboru befejezése után a katonai sirok elkerítéséről és közös emlékoszloppal vagy emléktáblával való megjelöléséről gondoskodni fog s a városi tanácsot már most utasítja, hogy ezen intézkedések foganatosítására annak idején tegyen a közgyűlésnek javaslatot.

Az egyes alapok, valamint a városi pénztár és gyámpénztár negyedévi vizsgálata ügyében intézkedett még a közgyűlés.

A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére Zachar Gusztáv, Varga István, Stolcz Zsigmond, id. Rábely Miklós, Benyó Béla és Rónay Gyula kértettek fel.

Azután felkerül az orosz harcztérre s ott az 5 ik honvéd huszárezrednél teljesít szolgálatot. Leírja az ezrednaplója s a résztvevő tisztek elbeszélése nyomán a híres sztojanovi rohamot, amelyben megemlékezik Máriaóssy László főhadnagy bravuros felderítéséről s arról a jelenetről, amikor „adás viaskodásban“ megsebesült Máriaóssy is. A hős főhadnagy nevével még egyszer találkozunk könyve hasábjain, 1915. évi február tizediki naplójában szomorúan ír arról, hogy Máriaóssy súlyos tifusz betegten elkerült a harcztérről.

1915. évi március hó 17-én írt naplójában a vele egy hadosztályban küzdő 16 os honvédek egy hős rohamát írja le Staszkovszka mellett, amikor Sáfrány őrnagy a 437-es magaslattal lendületes rohammal elfoglalta.

Legmeghatóbban ír a hősi halált halt Várady Dani eleséről és temetéséről, és pedig naplójának 1914. november 30 án írt lapján Füzesőry Sanyi elbeszélését közli le:

„Ilyen csunya, szeles, esős délután volt, amikor szegény Várady Dani kapitány elesett Jalinka mellett a stryovicei harcban. Egy szekérrre tettük, ott volt délutánig, este aztán eljöttünk egy majorba. Zugott a szél, dudált, sipolt és rázta a házat; mellettünk dobogtak a lovak és szegény Dani künn feküdt a szekéren; jól betakarva. Az egyik kis szobába mi bezsutolva mind és köztünk ácsolták az utászok a koporsóját, a ház oldaláról leszakított deszkákból. Amig meg rákerült a sor egy deszkára, addig ettünk rajta. Közbe-közbe egyikünk fölállt és kinézet mértéket venni, hogy jó lesz-e már... Ettünk, mintha soha nem ettünk volna eddig életünkben — igaz is, hogy két napig nem

Világháboru.

Hogy a világháboru kritikus pontra jutott, azt mindnyájan érezzük, de azt is érezzük az események haladásából, hogy nem könnyen jut át a krízisen. A válságos helyzet abban áll, hogy az entente-hatalmak, különösen a nyugatiak észre, hogy a végső veszedelem bekövetkezéséről van szó; mindent elkövetnek és pattanásig feszítik a hurokat, csak hogy a veszedelmet elhárithassák. Franciaország hadseregei igazán lépésről-lépésre hátrálnak a verduni fronton, összeszedik minden erejüket és elismerésre méltó bátorsággal állanak helyt, már a meddig állhatnak a súlyos harcökban, próbálkoznak ellentámadásokkal is, de a német erő vaskövetkezétséggel szoritja vissza őket egyik erődtől a másikig, egyik dombtól a másikig, egyik sánctól a másikig. Észünkbe jut a jobb sorsra méltó francia katonák visszavonulásánál a hajdani római légiók hősiessége, a melyek szembenézve lassan vonultak vissza a legyőzhetetlen erő elől. A francia katonaság tudja, hogy Verdunnél Párist és hazájának egész belsejét védi s ezért állanak helyt olyan szívósan lépésről-lépésre.

Másrészt pedig az angol furfang mindent kieszél, a mi a németeknek árthat és a mi a háborut rájuk nézve kevesebb véres áldozattal befejezhetővé teszi. Ezért gondolták ki az északi semleges államok és különösen Hollandia szorongatását, hogy ez a nagy gyarmatokkal és virágzó kereskedelemmel rendelkező állam ne szállitbasson Németországba élelmiszert és másféle cikkeket. Ez idő szerint azonban a kis semleges állam öntudatosan ellenáll a nyomásnak és nem akar szegény Görögország sorsára jutni.

Az entente államai belátták már, hogy egyenes, becsületes uton, hadi erővel a helyzetet meg nem tudják fordítani,

értünk eddig rá — pedig hogy szerettük szegény Danit és hogy fojtogatta a keserűség a torkunkat! Emlékszel e Lajbis?“

„— Hogy emlékszem e? A halálos ágyamon sem fogom elfelejteni“ — sóhajt egyet Havasi „Lajbis“, az ezredsegédtisztünk. — Szakadt másnap az eső, mikor kimentünk arra a kis erdőtisztásra — nem volt nagyobb, mint egy szoba — ahol az utásszakasz megásta a sírját. B... tábornok beszélni akart, de csak sírni tudott, Hegedüs sírt és beszélt, köröskörül dörgött az ágyu; félig körül voltunk fogva s csak annyi időnk volt még, hogy egy-egy borókabokrot ültessünk mindegyik ta elé és rávágassunk egy keresztet minden fára. Meg lehet azt majd ismerni öt év mulva is, aztán mentünk keresztülvágni magunkat!“

Egy másik helyen, mikor Stryovicéről ír így emlékezik meg:

„Itt esett el az ezred egyik legvitézese kapitánya, Várady Dani, akit mindenki imádtott. Szegény Várady mindig künn állt, sohase bujt el, sohase fedezte magát. Dzibulkinál, mikor tüzéségi fedezet volt, úgy állt ki, hogy őt lötték az orosz ágyuk, nem a tüzéséget és altisztjei erővel se bírták védtebb helyre behuzni, mert hát „Várady Dani nem fogja a golyót!“ Stryovicánál megfogta. — Este visszamentek Winuslowra, ott temették el ágyuszó kísérettel.“

Ezek a göméri sziveket érdeklő részletek, a többi naplóoldal is teli van értékes és hangulatos képpel, amelyek arról az ezredről mesélnek, ahol sok göméri fiu vére omlik s ahová sok sóhaj száll rózsaszínű kártyákkal együtt a göméri hegyek és síkok világából.

Alkalmi papiros vétel!

(Pénsintézetek, hivatalok, körjegyzők stb. részére.)

Könyvnyomdában eladó 4000 iv finom famentes, kék harántvonalas fehér papiros.

Alakja: $\frac{42}{52}$ cm. Sulya 1000 ivenként 22 kilogramm.

Ára helyben 100 ivenként 3 korona.

Id. RÁBELY MIKLÓS FIA

(Rábely Károly)

== KÖNYVNYOMDÁJA ==

Rimaszombat, Erzsébet-tér 9. sz.

Árverési hirdetmény.

1420—1916. sz. — A roszfalvai volt urbéresek erdejének „Dubina” nevű részletében kitermelt állapotban lévő 26—10 m. hosszú, 119 drb kocsánytalan tölgyrönk és szálfá eladására 1916. évi április hó 13-án délelőtt 10 órakor Nagyszabos községben a körjegyzői hivatal helyiségében nyilvános szó- és zárt írásbeli versenytárgyalás fog tartatni.

A törzsenkénti lemérés alapján a fatömeg 13 m³ 16—30 cm. középmérvével bíró és 49 m³ 31—69 cm. középmérvével bíró, összesen 69 m³ kéregről tölgyműfára van becsülve.

Kikiáltási ár 1400 korona.

Távirati, elkésett és utóajánlatok nem fogadtatnak el.

Kikiáltási áron alul a fatömeg nem fog eladatni.

Szóbelileg árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban az árverési elnök kezéhez mint bánatpénzt letenni.

A zárt írásbeli ajánlatok szabályszerű bélyeggel látandók el, továbbá tartalmazniok kell a kikiáltási ár 10 százalékát, mint bánatpénzt és azon kijelentést, hogy árverező a részletes árverési és szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti.

Az árverési és szerződési feltételek megtekinthetők a rosznyói járás főszolgabirójánál és a rosznyói m. kir. járási erdőgondnokságnál.

Rosznó, 1916. márczius 30.

Nagy, főszolgabíró.

Hirdetéseket

e lap részére elfogad

a kiadóhivatal

Tompa-utca 10. és

Ifj. RÁBELY MIKLÓS

könyv- és papirkereskedő

Deák Ferencz-u. 20. sz.

Meghívó.

A Csizi Jód-Bróm-Forrás Fürdő Részv.-Társ.

1916. évi április hó 24-ikén délelőtt 10 órakor

Csízben, az igazgatósági (pület nagytermében tartja meg

folyó évi rendes közgyűlését.

A gyűlés tárgyai lesznek:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az 1915. üzletéről.
2. A mérleg megállapítása és határozathozatal a tiszta nyereségnek hováfordítása iránt.
3. Az igazgatóság és felügyelő bizottság részére a felmentvény megadása.
4. A felügyelő-bizottság illetményének megállapítása.
5. Alapszabály módosítás.
6. Indítványok.

Csíz, 1916. évi április hó 4-én.

Az igazgatóság.

Az 1915. évi mérleg és a közgyűléshez intézett jelentés a társaság irodájában a hivatalos órák alatt a közgyűlést megelőző 14 napon át minden részvényes által megtekinthető.

Kiadó lakás és bolthelyiség

Andrássy-utca 1. számú házban egy szép, egészséges 3 szobás lakás és egy bolthelyiség **azonnal is** bérbe vehető. Értekezhetni: **Andrássi fényképészszel.**

Faarverési hirdetmény.

Tiszolcz nagyközség „Sajba” nevű erdőrészek kihasználására engedélyezett 965 kat. holdján található és törzsenkénti felvétele alapján megállapított 9576 m³ **vörös-fenyő** haszonfa, 273 m³ **lucz**, és **jegenye-fenyő** haszonfa, 189 m³ **juhar**, **köris** és **szil** haszonfa és 2954 ürköbméter **vegyes tűzifa** tömeget Tiszolcz (Gömörkishontvárm.) község házánál 1916. évi **május hó 8-ikán** d. u. 2 órakor nyilvános írásbeli árverésen fogja eladni a járás főszolgabirója.

A becsérték, mint kikiáltási ár 164760 kor., azaz Egyszázhatvanégyezerhatszázhatvan kor.

A szerződési időtartam a szerződés felső jóváhagyásától számítandó három (3) esztendő.

Az árverés érvényességéhez felsőbb jóváhagyás szükséges.

Bánatpénzképen a kikiáltási ár legalább 10%-át készpénzben vagy óvadékképes érték papirosban az ajánlathoz csatolandó.

Utó, feltételes- és távirati ajánlatok nem fogadtatnak el.

A részletes árverési és szerződési feltételek, valamint a fatömeg felvételi jegyzéke Tiszolczon a község házánál és Nyustyán a főszolgabirói hivatalnál megtekinthetők.

Nyustya, 1916. április 5. én.

Máriássy, főszolgabíró.

Kiadó lakás

Szijasztó-utca 49. szám alatti emeleti lakás, mely áll: 3 szoba, alkove, fürdő-szoba, konyha, éléskamara és mellékhelyiségekből, villanyvilágítás és vízvezetékekkel ellátva, folyó évi **május hó 1-től** bérbeadó. — Értekezhetni lehet **Rákóczy-utca 4. sz. alatt.**

Faarverési hirdetmény.

1879—1916. szám. — A csoltói volt urbéresek Csoltó (Gömörmegye) 1916. évi **április hó 26-án** délelőtt 9 órakor megtartandó nyilvános szó- és írásbeli árverésen eladják Csoltó község határában fekvő, mintegy **5·8 kat. hold** kiterjedésű közös erdejük területén található összes **fiatal tölgyfáról nyert cserkéreg** készletet.

A hántott fa egy ürköbméteréről lehántható cserkéreg kikiáltási ára 8 K 32 fillér.

A szerződési időtartam 1916. évi július hó 31-én jár le.

Az árverés érvényességéhez felsőbb jóváhagyás szükséges.

Bánatpénzképen legalább egyszáznegyven (140) korona készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban leteendő.

Utóajánlatok nem fogadtatnak el.

A részletes árverési és szerződési feltételek Tornalján a főszolgabirói hivatalnál és Csoltón a volt urbéresek elnökénél megtekinthetők.

Tornalja, 1916. évi április hó 4. ikén.

Hevessy, főszolgabíró.

ÜZLET ÁTHELYEZÉS!

Van szerencsém tudatni a mélyen tisztelt közönséggel, hogy a 10 év óta fennálló jó hírű

MOSÓINTÉZETEMET

1916. évi május hó 1-étől Szijasztó-utca 70. sz. alól a **Tompa Mihály-utca 12-ik szám alá a Szikorszky-féle házba helyezem át.**

Amidőn ezt a mélyen tisztelt közönség szives tudomására hozom, egyben kérem továbbra is azon szives pártfogását, amelylyel 10 éven keresztül megajándékozni méltóztatott.

Rimaszombat, 1916. április hó.

Teljes tisztelettel:

Tóth Andrásné és Társa.